

9. Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και ο Πέτρος είπε προς αυτούς· Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού, εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. Διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας, και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέση Κύριος ο Θεός ημών.» Πράξεις 2/β' 38,39.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Πράξ. 2/β' 5-21, 10/ι' 1-8, 23-48, Ρωμ. 2/β' 14-16, Πράξ. 10/ι' 9-22, 11/ια' 1-10, 15/ιε' 1-35.

Ο Πέτρος ήταν ο πρώτος απόστολος που διακήρυξε το μήνυμα της σωτηρίας στους Εθνικούς. Εξακολουθούσε να έχει μία ηγετική θέση στην εκκλησία για αρκετά χρόνια μετά την ίδρυσή της, ακόμη και αφότου ο Παύλος έγινε ο κατ' εξοχήν ιεραπόστολος των εθνών. Ο Πέτρος μαζί με τον Παύλο βοήθησαν την πρώτη εκκλησία και την ηγεσία της, κυρίως του Ιουδαίου, να κατανοήσουν την καθολικότητα της Μεγάλης Αποστολής. Ο Πέτρος εργάστηκε για μία ενωμένη εκκλησία, ενώνοντας τους προσήλυτους Εθνικούς – που αγνοούσαν τα σημεία της Ιουδαϊκής κουλτούρας – με τους Ιουδαίους προσήλυτους των οποίων οι συνήθειες θεωρούνταν αδιαμφισβήτητες. Όπως όλοι οι πρωτοπόροι ιεραπόστολοι, ο Πέτρος έπρεπε να διαχωρίσει από τις αμετάβλητες εντολές, τις εφαρμογές και συνηθειές που ήταν πολιτισμικές και δεν ήταν σημαντικές στη ζωή των πιστών, Ιουδαίων ή Εθνικών. Γι' αυτό και ο Πέτρος, στο συμβούλιο της Ιερουσαλήμ, είπε για τους Εθνικούς: «και δεν έκαμεν ουδεμίαν διάκρισιν μεταξύ ημών και αυτών, καθάρισας τας καρδιάς αυτών διά της πίστεως» (Πράξ. 15/ιε' 9) βοηθώντας έτσι να διευθετηθεί το ζήτημα που απειλούσε την ενότητα της πρώτης εκκλησίας.

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Τα τελευταία λόγια του Ιησού πριν την ανάληψή Του είχαν ιεραποστολικό χαρακτήρα: «Και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης» (Πράξ. 1/α' 8). Για μία ακόμη φορά βλέπουμε την εντολή για την διακήρυξη του ευαγγελίου σε όλον τον κόσμο. Πενήντα μέρες αργότερα αυτή η κλήση άρχισε να εκτυλίσσεται, και ο Πέτρος είχε σημαντικό ρόλο σε αυτήν.

Διαβάστε Πράξ. 2/β' 5-21. Πώς αυτό το γεγονός δείχνει την πρόθεση του Θεού να διαδοθεί το ευαγγέλιο σε όλον τον κόσμο, αλλά και το ρόλο των Ιουδαίων στην διακήρυξή του;

.....
Η Μεγάλη Αποστολή βρήκε την πρώτη της εκπλήρωση την ημέρα της Πεντηκοστής. Η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος αποσκοπούσε στον ευαγγελισμό του κόσμου, και είχε σπουδαία αποτελέσματα την ημέρα της Πεντηκοστής. Αυτό ωστόσο, ήταν μία πρόγερση μόνο των σπουδαίων αποτελεσμάτων που θα έρχονταν στα χρόνια που ακολούθησαν. Το κήρυγμα του Πέτρου εμπεριείχε ορισμένα σημεία που είναι σχετικά μέχρι και σήμερα:

Πρώτον, όλες οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης και οι υποσχέσεις εκπληρώθηκαν στον Χριστό (Πράξ. 2/β' 17-21), μία αλήθεια που φανέρωσε τα δυναμικά έργα και σημεία που συνόδευσαν τη διακονία Του μέχρι τον θάνατο και την ανάστασή Του (εδ. 22-24).

Δεύτερον, ο Ιησούς εξυψώνεται στα δεξιά του Θεού και είναι πλέον ο Χριστός (ο Μεσσίας) και ο Κύριος όλων (εδ. 33-36). Όλοι όσοι μετανοούν, και βαπτίζονται στο όνομά Του, θα λάβουν συγχώρηση για τις αμαρτίες τους (εδ. 38,39).

Εδώ βλέπουμε τον δραστήριο και αυθόρμητο Πέτρο να υπερασπίζεται την πίστη του στον Ιησού. Ο Ιησούς τον κάλεσε να έχει ηγετικό ρόλο στα πρώτα χρόνια της εκκλησίας. Παρότι δεν ήταν εντελώς απαλλαγμένος από τις εθνικές προκαταλήψεις, και ήταν λιγότερο αποτελεσματικός και προσαρμοστικός στις άλλες κοινωνίες, σε σχέση με τον απόστολο Παύλο (δείτε Γαλ. 2/β' 11-14), ο Πέτρος άνοιξε το δρόμο για το ευαγγέλιο σε περίπου 15 έθνη, καθώς κήρυξε στους Ιουδαίους της διασποράς στην Ιερουσαλήμ. Μ' αυτόν τον τρόπο χρησιμοποίησε μία σημαντική γέφυρα για να φέρει τα καλά νέα στον κόσμο της Μέσης Ανατολής της εποχής του.

ΣΚΕΨΗ: Τι φανερώνει η ιστορία της Πεντηκοστής για την απόλυτη ανάγκη μας για Άγιο Πνεύμα στη ζωή μας; Τι επιλογές μπορούμε να κάνουμε ώστε να είμαστε πιο ανοικτοί στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος;

Δευτέρα 24 Αυγούστου

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ: ΜΕΡΟΣ Α΄

Διαβάστε Πράξ. 10/1' 1-8, 23-48. Τι διδασκόμαστε από την ιστορία αυτού του Εθνικού για την σωτηρία και την μαρτυρία;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η αλλαγή του Κορνήλιου, ενός ειδωλολάτρη Ρωμαίου εκατόνταρχου, έχει ονομαστεί Πεντηκοστή των Εθνικών. Η ιστορία αυτή στις Πράξεις είναι πολύ σημαντική γιατί ασχολείται με το πιο αμφιλεγόμενο θέμα που απασχολούσε την πρώτη εκκλησία – μπορεί ένας Εθνικός να γίνει Χριστιανός εάν πρώτα δεν γίνει Ιουδαίος;

Η βάση του Ρωμαϊκού στρατού για όλη την Ιουδαία, συμπεριλαμβανομένου και της Ιερουσαλήμ, ήταν η Καισάρεια. Πολύ πιθανόν ο Κορνήλιος να είχε υπό τη διαταγή του 600 στρατιώτες που συνιστούσαν το τάγμα το λεγόμενο Ιταλικό. Το όνομά του συνδέεται με μία σημαντική Ρωμαϊκή οικογένεια στρατιωτών, και με πρόγονο έναν διοικητή που νίκησε τον Αννίβα, τον στρατηγό των Καρχηδονίων που για χρόνια ήταν πολέμιος της Ρώμης. Το πιο σημαντικό είναι ότι ο Κορνήλιος φοβόταν τον Θεό και μαζί με την οικογένειά του προσεύχονταν συχνά, ενώ ήταν γενναιόδωρος σε όλους όσους είχαν ανάγκη. Ο Θεός άκουσε τις προσευχές του και έστειλε έναν άγγελο με ένα ιδιαίτερο μήνυμα.

«Παραδεχόμενος το Θεό για Δημιουργό του ουρανού και της γης, ο Κορνήλιος Τον σέβονταν, αναγνώριζε την εξουσία Του και ζητούσε την καθοδήγησή Του για όλα τα ζητήματα της ζωής. Ήταν πιστός στον Κύριο τόσο στα οικογενειακά όσο και στα επίσημα υπηρεσιακά του καθήκοντα. Είχε οικοδομήσει στο σπίτι του ένα βωμό για να προσκυνεί το Θεό. Δεν τολμούσε να εκτελέσει τα σχέδιά του ή να διεκπεραιώσει τις ευθύνες του χωρίς τη βοήθεια του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Π.Α. σ. 114,115.

Αξιοσημείωτη είναι η αντίδραση του Κορνήλιου όταν συνάντησε τον Πέτρο. Έπεσε να τον προσκυνήσει, κάτι το οποίο ο Πέτρος σταμάτησε. Αυτό που βλέπουμε είναι ότι αυτός ο Εθνικός αγαπούσε τον Θεό και ήταν αφοσιωμένος, αλλά είχε ακόμη πολλά βασικά πράγματα να μάθει. Ωστόσο, η στιγμή για να τα μάθει είχε φθάσει.

ΣΚΕΨΗ: Ποια στοιχεία του Κορνήλιου, παρά την άγνοιά του, είναι καλό να ακολουθήσουμε όλοι στην πνευματική μας ζωή;

Τρίτη 25 Αυγούστου

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ: ΜΕΡΟΣ Β΄

«Τότε ο Πέτρος ανοίξας το στόμα είπεν· Επ' αληθείας γνωρίζω ότι δεν είναι προσωπολήπτης ο Θεός, αλλ' εν παντί έθνει, όστις φοβείται αυτόν και εργάζεται δικαιοσύνην, είναι δεκτός εις αυτόν.» (Πράξ. 10/ι' 34,35). Μπορεί αυτά τα λόγια να μη φαίνονται σε μας μεταρρυθμιστικά, αλλά για εκείνους ο Πέτρος έδωσε μία εκπληκτική ομολογία. Πρέπει να έχουμε κατά νου το ποιος ήταν ο Πέτρος, από πού προήλθε και ποια ήταν τα ζητήματα με τα οποία αγωνιζόταν. (Δείτε Γαλ. 2/β' 11-16.) Αναμφίβολα, η εμπειρία του με τον Κορνήλιο τον βοήθησε να δει ακόμη πιο καθαρά τα λάθη του και να αποκτήσει μία καλύτερη εικόνα του θελήματος του Θεού για το μήνυμα του ευαγγελίου.

Διαβάστε Πράξ. 10/ι' 33. Τι είπτε ο Κορνήλιος στον Πέτρο που έδειξε ότι, παρά την άγνοιά του, αντιλήφθηκε πως το να ακολουθήσει κάποιος τον Κύριο σημαίνει να Τον υπακούει;

.....

Διαβάστε Πράξ. 11/α' 14. Πώς αυτό το εδάφιο μας δείχνει την ανάγκη να διαδώσουμε το ευαγγέλιο ακόμη και σε θεοσεβή άτομα όπως ο Κορνήλιος;

.....

Πώς μας βοηθάει η περικοπή στις Ρωμ. 2/β' 14-16 να κατανοήσουμε τι συνέβαινε με τον Κορνήλιο;

.....

.....

Όπως είδαμε, μπορεί ο Κορνήλιος να ήταν ένας Εθνικός «φοβούμενος τον Θεόν» (Πράξ. 10/ι' 2), ωστόσο είχε ακόμη πολλά να μάθει (όπως όλοι μας). Ωστόσο, οι νηστείες, οι προσευχές και οι ελεημοσύνες του δείχνουν πόσο ανοικτή ήταν η καρδιά του στον Κύριο, και έτσι τον κατάλληλο καιρό ο Θεός εργάστηκε με θαυματουργικό τρόπο στη ζωή του.

Ένα σημαντικό σημείο σ' αυτήν την αναφορά που αξίζει να θυμόμαστε, είναι ότι ο άγγελος που εμφανίστηκε στον Κορνήλιο δεν του κήρυξε το ευαγγέλιο, αλλά άνοιξε τον δρόμο για τη συνάντησή του με τον Πέτρο, ο οποίος στη συνέχεια του μίλησε για τον Ιησού (δείτε Πράξ. 10/ι' 34-44). Εδώ έχουμε ένα παράδειγμα του πώς χρησιμοποιεί ο Κύριος τους ανθρώπους ως αγγελιοφόρους Του στον κόσμο.

Τετάρτη 26 Αυγούστου

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Όπως είδαμε, μετά τη συνάντησή του με τον Κορνήλιο, η συμπεριφορά του Πέτρου ως προς τους Εθνικούς άλλαξε, κάτι που οι άλλοι Ιουδαίοι πιστοί δεν μπορούσαν ακόμη να αντιληφθούν (δείτε Πράξ. 10/ι' 44,45). Τι συνέβη που άλλαξε τον Πέτρο;

Διαβάστε Πράξ. 10/ι' 9-22 και 11/ια' 1-10. Τι μας λένε αυτές οι περικοπές για το πόσο λανθασμένος ήταν ο τρόπος σκέψης του Πέτρου, ώστε χρειάζοταν κάτι τόσο δραστικό για να καταλάβει;

.....
Η πνευματική αφύπνιση του Κορνήλιου και ο ρόλος του Πέτρου στο θέμα της μαρτυρίας είχαν τόσο σημαντικό ρόλο στην αποστολή της εκκλησίας, που ο Θεός επικοινωνήσε με υπερφυσικό τρόπο με τον απόστολό Του. Την ώρα που ο άγγελος επισκέφθηκε τον Κορνήλιο, δόθηκε στον Πέτρο ένα όραμα. Ο Πέτρος έμενε στην Ιόππη, στο σπίτι ενός βυρσοδέψη (Πράξ. 9/θ' 43, 10/ι' 6, 32). Μία σημαντική λεπτομέρεια είναι ότι η βυρσοδεψία ήταν ένα αποκρουστικό επάγγελμα για τους Ιουδαίους επειδή είχε να κάνει με νεκρά σώματα ζώων, ενώ κατά τη διαδικασία της χρησιμοποιούσαν περιττώματα. Οι βυρσοδέψες δεν επιτρέπoταν να μένουν στις πόλεις, γι' αυτό και ο Σίμων έμενε κοντά στη θάλασσα (Πράξ. 10/ι' 6).

Το γεγονός ότι ο Πέτρος έμενε στο σπίτι του Σίμωνα δείχνει ότι ο Πέτρος είχε ήδη, πριν το όραμά του, συνειδητοποιήσει ορισμένα λάθη στον τρόπο σκέψης του που έρχονταν σε αντίθεση με το ευαγγέλιο. Τόσο ο Πέτρος όσο και ο Κορνήλιος με την οικογένειά του, έπρεπε να αφήσουν ορισμένα πολιτισμικά φορτία. Όλοι οι άνθρωποι, στο όραμα του Πέτρου συμβολιζόμενοι από «πάντα τα τετράποδα της γης», είναι παιδιά του Θεού. Η κλήση του Πέτρου για μαρτυρία στο σπίτι του Κορνήλιου, έδειχνε πως όλοι οι άνθρωποι γίνονται αποδεκτοί από τον Θεό, όχι όμως και όλες οι θρησκείες. Ο Κορνήλιος ήταν ήδη θεοσεβούμενος, όπως πολλοί άλλοι στην εποχή του. Ως στρατιωτικός σίγουρα είχε έρθει σε επαφή με την λατρεία του Μίθρα, και ως αξιωματούχος θα συμμετείχε στη λατρεία του αυτοκράτορα. Όλα αυτά όμως δεν εγκρίνονταν από τον Θεό.

Και για εμάς σήμερα υπάρχει ένα μάθημα, κυρίως για όσους προσεγγίζουν ανθρώπους με μη Χριστιανικό δόγμα, εξισώνοντας το δόγμα τους με τον Χριστιανισμό. Αυτή η συμπεριφορά οδηγεί στον συμβιβασμό των μοναδικών Βιβλικών αξιώσεων του Χριστιανισμού.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να σεβαστούμε εκείνους των οποίων η πίστη είναι λανθασμένη, χωρίς όμως να δώσουμε την εντύπωση ότι πρεσβεύουμε αυτά τα πιστεύω; Πού βρίσκεται η διαφορά στο να σέβομαι τους ανθρώπους σε αντίθεση με το να σέβομαι τα πιστεύω τους;

Πέμπτη 27 Αυγούστου

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Η επιτυχία που είχε το έργο στα έθνη έθεσε ένα σημαντικό ζήτημα στην πρώτη εκκλησία όσον αφορά τους Εθνικούς που πίστευαν στον Ιησού, μία πίστη που τους «εγκέντριζε» στην Βιβλική πίστη (Ρωμ. 11/ια' 17). Εντάσεις εμφανίζονται όταν άνθρωποι από άλλες θρησκείες και πολιτισμούς ενώνονται σε μία ήδη εδραιωμένη κοινότητα πιστών. Σ' αυτήν την περίπτωση, οι Ιουδαίοι Χριστιανοί, με την υψηλή εκτίμηση που είχαν στους νόμους και στις τελετές της Παλαιάς Διαθήκης, υπέθεσαν ότι οι Εθνικοί θα αποδέχονταν και θα υπάκουαν σ' αυτούς τους νόμους και τις τελετές. Ιδιαίτερη έμφαση δινόταν στην τελετή της περιτομής, το βασικό σημείο εισόδου για τους άνδρες στην Ιουδαϊκή κοινότητα, σύμβολο της συμμόρφωσης τους στις απαιτήσεις του Ιουδαϊσμού. Έπρεπε οι Εθνικοί πιστοί να κάνουν περιτομή; Ορισμένοι Ιουδαίοι Χριστιανοί στην Ιουδαία το πίστευαν ακράδαντα και το έδειχναν κηρύττοντας ότι ήταν απαραίτητο για τη σωτηρία τους.

Τι συνέβη στο συμβούλιο της Ιερουσαλήμ που βοήθησε να διευθετηθεί αυτό το σημαντικό θέμα; Πράξ. 15/ιε' 1-35.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Παρότι το θέμα της περιτομής ήταν ο κύριος λόγος για τον οποίο έγινε το Συμβούλιο στην Ιερουσαλήμ, αναφέρθηκαν και σε άλλα πράγματα τα οποία το ευαγγέλιο δεν απαιτούσε από τους προσήλυτους πιστούς. Η απόφαση του συμβουλίου (εδ. 23-29) παρείχε μία κοινή βάση όπου Ιουδαίοι και Εθνικοί Χριστιανοί μπορούσαν να συνυπάρχουν μέσα από την συναδέλφωση. Οι Ιουδαϊκές βασικές αξίες παρέμειναν αξιολογικές, αλλά οι Εθνικοί δεν ήταν υποχρεωμένοι να περιτέμνονται. Η απόφαση του συμβουλίου ήταν πρακτική και θεολογική. Έθεσε ένα πρότυπο στην εκκλησία για την αντιμετώπιση ζητημάτων και προβλήματα προτού φέρουν τη διαίρεση. Έμπειροι ιεραπόστολοι μαθαίνουν να αναγνωρίζουν και να εστιάζουν στα βασικά Χριστιανικά πιστεύω και να μην παρασύρονται από ζητήματα που δεν είναι απαραίτητα για την πίστη.

ΣΚΕΨΗ: Τι μπορούμε να διδαχθούμε από το συμβούλιο της Ιερουσαλήμ που θα βοηθήσει την εκκλησία να αντιμετωπίσει επίμαχα ζητήματα; Τι έκαναν που μπορεί να αποτελέσει πρότυπο για εμάς;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Α. σ. 164-175.

«Ο Πέτρος είπε για την έκπληξη που ένιωσε όταν, ενώ μιλούσε στους συγκεντρωμένους στο σπίτι του Κορνήλιου τα λόγια της αλήθειας, διαπίστωσε ότι το Άγιο Πνεύμα είχε επιπέσει στους ακροατές του, Εθνικούς εξίσου και Ιουδαίους. Το ίδιο ένδοξο φως που έλαμπε πάνω στους περιτμημένους Ιουδαίους έλαμπε επίσης πάνω στους απερίτμητους Εθνικούς. Αυτή ήταν η προειδοποίηση του Θεού ότι ο Πέτρος δεν έπρεπε να θεωρεί άλλους ανώτερους και άλλους κατώτερους. Επειδή το αίμα του Χριστού ήταν ικανό να καθαρίσει από κάθε μολυσμό... Η ομιλία του Πέτρου προδιέθεσε τα μέλη της συνέλευσης να ακούσουν με υπομονή τον Παύλο και το Βαρνάβα οι οποίοι διηγήθηκαν τις πείρες που τους συνέβησαν ενώ εργάζονταν για τους Εθνικούς.» Ε. Χουάιτ, Π.Α. σ. 168,169.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Το όραμα του Πέτρου χρησιμοποιείται από πολλούς ως ένδειξη ότι ο νόμος της Παλαιάς Διαθήκης περί καθαρών και ακαθάρτων, δεν ισχύει. Το νόημα του οράματος ερμηνεύθηκε ξεκάθαρα από τον ίδιο τον Πέτρο: «να μη λέγω μηδένα άνθρωπον βέβηλον ή ακάθαρτον» (Πράξ. 10/ι' 28). Το όραμα λοιπόν δεν είχε να κάνει με τη διατροφή αλλά με την αποδοχή των άλλων ανθρώπων ως παιδιά του Θεού, ανεξαρτήτου εθνικότητας, επαγγέλματος, ή θρησκείας. Γιατί όμως οι άνθρωποι το χρησιμοποιούν ως επιχείρημα για την διατροφή; Τι μας δείχνει αυτό για το πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε με το πώς ερμηνεύουμε την Αγία Γραφή;
2. Μείνετε περισσότερο στη Ρωμ. 2/β' 14-16. Πώς πρέπει ως εκκλησία να σχετιστούμε μ' αυτήν την ιδέα όσον αφορά την αποστολή; Εφόσον εκείνοι που δεν έχουν γραπτός το νόμο, τον έχουν γεγραμμένο «εν ταις καρδίαις αυτών», για ποιο λόγο πρέπει εμείς να τους κηρύξουμε;
3. Στη μελέτη της Πέμπτης αναφερθήκαμε στη σύνοδο της Ιερουσαλήμ και στο ότι αποτελεί πρότυπο για την εκκλησία σήμερα. Διαβάστε τα εδάφια σχετικά με το συμβούλιο (Πράξ. 15/ιε' 1-35). Ποια πράγματα αποτελούν πρότυπο για την εκκλησία σήμερα; Για παράδειγμα, δείτε (1) προσωπικές εμπειρίες της μαρτυρίας, (2) τον ρόλο του ευαγγελίου, (3) τον ρόλο της Αγίας Γραφής, (4) το ρόλο των αποστολών και (5) πώς οι άνθρωποι συμπεριφέρονται ο ένας με τον άλλον στο συμβούλιο.